

ARREST

N°

3327

Rep. Nr. 2009/

AK62

Het Hof van Beroep te BRUSSEL, achtste kamer, na beraadslaging, spreekt volgend arrest uit :

A.R. nr. 2008/AR/1460

INZAKE VAN :

8ste kamer

1. **N.V. AIRFIELD**, met zetel te 1930 Zaventem, Leuvensesteenweg 643,
2. **B.V. CANAL DIGITAAL**, besloten vennootschap naar Nederlands recht, met zetel te 1221 EJ Hilversum (Nederland), Jan van der Heydenstraat 38,

27.10.2009

appellanten.

vertegenwoordigd door Meester Tom Heremans en Meester
✓ Alexis Halliemans, advocaten te 1170 Brussel,
Terhulpsessesteenweg 178;

TEGEN :

**C.V.B.A. BELGISCHE VERENIGING VAN AUTEURS,
COMPONISTEN EN UITGEVERS**, afgekort SABAM, met
zetel te 1040 Brussel, Aarlenstraat 75-77,

geïntimeerde.

vertegenwoordigd door Meester Eduard Marissens, advocaat
te 1050 Brussel, Franklin Rooseveltlaan 220.

Tussenarrest
(prejudiciële
vraag)

Het hof heeft in deze zaak een tussenarrest gewezen op 7 april 2009 waarbij een heropening van het debat werd bevolen.

De advocaten van partijen werden gehoord op de openbare terechtzitting van 14 september 2009.

I. Het feitelijke kader

1. Eerste appellante, de nv Airfield, is een Belgische vennootschap en is in België actief onder de commerciële benaming TV Vlaanderen (hierna: TV Vlaanderen). Zij biedt aan het publiek hoofdzakelijk in Vlaanderen digitale televisie en radio aan via satelliet. Hiertoe stelt zij een pakket van radio- en televisiezenders samen die via satelliet door haar abonnees kunnen worden beluisterd en bekeken.

In het pakket zitten er twee soorten televisiezenders. Enerzijds gaat het om de 'free to air' televisiezenders die gratis kunnen worden ontvangen door eenieder door middel van een schotelantenne en een satellietontvanger. Hiervoor is geen abonnement met TV Vlaanderen vereist. Anderzijds betreft het de gecodeerde televisiezenders die slechts kunnen worden bekeken na decodering. De klant die een abonnement sluit met TV Vlaanderen ontvangt een smartcard die zorgt voor deze decodering.

In functie van de interesse van de kijker worden er verschillende pakketten van televisiezenders aangeboden waaraan telkens een bepaald type van abonnement beantwoordt.

2. Tweede appellante, Canal Digitaal BV, is een Nederlandse vennootschap (hierna: Canal Digitaal) die behoort tot dezelfde groep als

TV Vlaanderen. Zij biedt al geruime tijd digitale televisie en radio aan via satelliet aan consumenten in Nederland.

3. Opdat TV Vlaanderen de digitale satelliettelevisie zou kunnen aanbieden aan haar klanten in Vlaanderen, werkt zij samen met de omroepen en Canal Digitaal. Technisch gezien onderscheidt zij drie situaties in deze samenwerking (stuk C.9 van het dossier van appellanten):

Situatie 1

Deze situatie betreft de Belgische televisiezenders zoals Eén en Ketnet/Canvas (omroep VRT), VTM, 2BE en JIM (omroep VMMA), VT4, VijfTV, Vitaya, Kanaal Z, ...

Al deze omroepen hebben een studio en eindregie in België. Vanuit deze eindregies worden de signalen door de omroepen via een vaste verbinding gestuurd naar apparatuur die Canal Digitaal heeft opgesteld in Vilvoorde bij de VMMA. Met deze apparatuur worden de signalen door Canal Digitaal gecomprimeerd en versleuteld om ze vervolgens met een vaste verbinding naar het 'uplink' station van Canal Digitaal in Nederland te sturen. Vooraleer de signalen van daaruit worden opgestraald naar de Astra satelliet worden zij nog gecodeerd. De sleutel nodig voor de decodering door het publiek bevindt zich op een smartcard die door Canal Digitaal ter beschikking wordt gesteld van TV Vlaanderen. Wanneer de consument zich abonneert bij TV Vlaanderen, ontvangt hij de smartcard.

Een gelijkaardige regeling geldt voor de Nederlandse omroep NOS die haar signalen rechtstreeks doorstuurt naar het grondstation van Canal Digitaal in Nederland waar het dan wordt opgestraald naar de Astra satelliet.

Situatie 2

Andere omroepen hebben zelf in het land van oorsprong hun signalen versleuteld en opgestraald naar de satelliet, i.e. zonder tussenkomst van Canal Digitaal. De tussenkomst van Canal Digitaal beperkt zich tot het leveren van de codeersleutel aan de omroepen zodat de juiste codering wordt toegepast met het oog op de latere decodering met de smartcard door de abonnees van TV Vlaanderen.

Een voorbeeld hiervan is Trace TV.

Situatie 3

Andere omroepen maken hun signaal niet over via een vaste verbinding maar via satelliet (Eutelsat of andere satelliet). Canal Digitaal vangt in Nederland of in Luxemburg het gecodeerde, niet voor het publiek toegankelijke signaal op van de satelliet, ontsleutelt het indien nodig, versleutelt het dan opnieuw en straalt het op naar de Astra satelliet. De abonnees van TV Vlaanderen kunnen deze signalen decoderen via een door Canal Digitaal aan TV Vlaanderen ter beschikking gestelde smartcard.

Voorbeelden hiervan zijn Discovery Channel en National Geographic Channel.

4. Hiertoe sluit TV Vlaanderen overeenkomsten af enerzijds met de omroeporganisaties en anderzijds met Canal Digitaal.

Naar eigen zeggen van TV Vlaanderen, worden deze overeenkomsten met de omroepen afgesloten volgens twee types van overeenkomsten: een 'carriage' overeenkomst of een 'heads of agreement'. In haar stukkenbundel

legt TV Vlaanderen telkens een model van deze twee types van overeenkomsten voor. Er wordt geen enkele getekende overeenkomst bijgebracht.

De bepalingen van de 'carriage' overeenkomst (enkel een Engelstalige versie wordt aan het hof meegedeeld) kunnen worden samengevat als volgt.

De overeenkomst wordt afgesloten tussen TV Vlaanderen als operator en de 'programmer' wat door appellanten wordt vertaald als omroep.

De operator verhuurt aan de omroep satelliettranspondercapaciteit met het oog op de uitzending van de televisieprogramma's (dit zijn televisieprogramma's die worden uitgezonden door en onder de verantwoordelijkheid van de omroep) in het territorium (België, Nederland en Luxemburg) via het 'DTH' systeem ('direct to home' systeem). De operator garandeert dat hij van SES Astra (satellietmaatschappij) de nodige toelating heeft gekregen om de transpondercapaciteit aan de omroep te onderverhuren.

De signalen van de televisieprogramma's worden door de omroep geleverd aan de centrale 'uplink' site (artikel 3.1).

Na ontvangst van het signaal van de televisieprogramma's bij de centrale 'uplink' site, dient de operator het signaal te comprimeren, te multiplexen, te versleutelen en op te stralen naar de satelliet voor uitzending en ontvangst (artikel 3.2).

Voor deze verhuring en verstrekking van diensten wordt er door de omroep een vergoeding betaald aan de operator (artikelen 2.1, 2.2 en 7.1).

De omroep geeft de toelating voor simultaan kijken ('simultaneous viewing') door de abonnees in België, Nederland en Luxemburg van de televisieprogramma's die worden uitgezonden door en onder de verantwoordelijkheid van de omroep, en die de omroep zal blijven beschikbaar maken voor het Belgische, Nederlandse en Luxemburgse kijkerspubliek door middel van satelliet (Astra) (artikel 4.1).

Ter vergoeding van de rechten die door de omroep worden verleend aan de operator in de overeenkomst en de discretionaire bevoegdheid van de operator om de televisieprogramma's op te nemen in zijn aanbod in het territorium of een deel ervan, moet de operator een vergoeding betalen aan de omroep voor de abonnees van de operator voor de televisieprogramma's in het territorium (artikel 7.2).

Deze overeenkomsten zou TV Vlaanderen met de omroepen beschreven onder de hypothesen 1 en 3 hebben afgesloten.

5. De bepalingen van de "heads of agreement" kunnen worden samengevat als volgt.

De overeenkomst wordt afgesloten tussen TV Vlaanderen als operator en de 'programmer' wat door appellanten vertaald wordt als omroep.

De omroep geeft de toelating voor ontvangst en simultaan kijken door de abonnees van de operator in België en in Luxemburg van de televisieprogramma's van de omroep, die worden uitgezonden door en onder de verantwoordelijkheid van de omroep en die de omroep zal blijven beschikbaar maken voor het Belgische en Luxemburgse kijkerspubliek door middel van satelliet (Astra) (artikel 1.1).

Ter vergoeding van de rechten die door de omroep worden verleend aan de operator in de overeenkomst en de discretionaire bevoegdheid van de operator om de televisieprogramma's op te nemen in zijn aanbod in het territorium of een deel ervan, moet de operator een vergoeding betalen aan de omroep voor de abonnees van de operator voor de televisieprogramma's in het territorium (artikel 3.2).

Dit type van overeenkomst wordt afgesloten met omroepen bedoeld onder hypothese 2.

6. Canal Digitaal stelt met de vennootschap SES Astra die de exploitant is van het Astra satellietsysteem een overeenkomst te hebben afgesloten waarbij Astra capaciteit verhuurt aan Canal Digitaal voor digitale radio en televisie op de Astra satelliet.

Vervolgens heeft Canal Digitaal met TV Vlaanderen een dienstenovereenkomst afgesloten waarin zij zich ertoe verbindt om vanaf 1 januari 2006 capaciteit die zij huurt van Astra te onderverhuren aan TV Vlaanderen voor de uitzending van televisie- en radiozenders in België en Luxemburg. Voor de uitzending van de televisiezenders verbindt Canal Digitaal zich tevens tot het verstrekken van technische diensten, waaronder opstraling, multiplexing, comprimering, versleuteling en datatransmissie, die noodzakelijk zijn opdat TV Vlaanderen digitale televisie diensten kan uitzenden in België en Luxemburg.

7. Sabam is een Belgische coöperatieve vennootschap die als beheersvennootschap auteurs vertegenwoordigt, enerzijds bij het verlenen van toestemming voor het gebruik door een derde van hun auteursrechtelijk beschermde werken en anderzijds bij de inning van de vergoeding voor dit gebruik.

8. Sabam is van mening dat TV Vlaanderen een heruitzending uitvoert van door omroeporganisaties reeds uitgezonden televisieprogramma's conform de Conventie van Bern van 24 juli 1971 voor de bescherming van werken van letterkunde en kunst (hierna: Conventie van Bern) en dat TV Vlaanderen bijgevolg toestemming dient te bekomen voor het gebruik van het repertorium van de auteurs wiens rechten Sabam beheert.

9. Appellanten zijn van mening dat zij geen heruitzending uitvoeren maar enkel in opdracht van de omroeporganisaties televisieprogramma's per satelliet aanbieden aan het publiek. Het gaat volgens hen om een eerste en enige satellietuitzending door de omroeporganisaties zelf waarbij deze laatsten een beroep doen op appellanten voor de technische kant van de zaak. Het zijn enkel de omroeporganisaties die de auteursrechtelijk relevante handeling stellen in de zin van de artikelen 49 en 50 van de Belgische Auteurswet van 30 juni 1994 (hierna: Auteurswet) die de Richtlijn 93/83 tot coördinatie van bepaalde voorschriften betreffende het auteursrecht en naburige rechten op het gebied van de satelliet en de doorgifte via de kabel uitvoeren (hierna: Richtlijn 93/83).

10. Tussen partijen werd hierover een uitvoerige correspondentie gevoerd in 2006 en 2007. Aangezien er geen akkoord kon worden bereikt, is Sabam overgegaan tot dagvaarding van appellanten op basis van artikel 87 van de Auteurswet voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel.

II. Voorwerp van het hoger beroep

11. In het bestreden vonnis wordt vastgesteld dat TV Vlaanderen en Canal Digitaal een inbreuk plegen op de auteursrechten waarvan Sabam het beheer uitoefent, door zonder de voorafgaande toestemming van

Sabam via satelliettelevisie beschermde werken van het repertoire van Sabam vervat in televisiesignalen, aan te bieden aan de televisiekijker, die zich abonneert op het betaalpakket van TV Vlaanderen dat televisieprogramma's van de volgende omroepen bevat :

- Eén
- Ketnet/Canvas
- LA 2
- NOS 1
- NOS 2
- NOS 3
- France 2
- France 3
- France 4
- France 5
- VTM (VMMa)
- KANAAL TWEE (VMMa)
- Jim TV (VMMa)
- VT 4
- Vijf TV
- Kanaal Z
- National Geographic NGC
- Discovery Channel
- Animal Planet
- Action Now
- Hallmark
- Cartoon/TCM
- Motors TV
- Extreme Sports
- Private Spice
- BBC Prime
- Trace TV

- Oranje TV
- Mezzo

TV Vlaanderen en Canal Digitaal worden vervolgens veroordeeld tot de staking van hun activiteiten waarbij zij zonder de voorafgaande toestemming van Sabam via satelliettelevisie beschermde werken van het repertoire van Sabam, vervat in televisiesignalen, aanbieden aan de televisiekijker, die zich abonneert op het beschreven betaalpakket van TV Vlaanderen, en dit binnen de veertien dagen na de betekening van het vonnis, op straf van een dwangsom van 5.000 euro per dag waarop het stakingsbevel niet wordt uitgevoerd.

12. Sabam heeft dit vonnis laten betekenen. TV Vlaanderen heeft dan een overeenkomst met Sabam afgesloten in afwachting van een uitspraak in graad van hoger beroep. Ondertussen betaalt TV Vlaanderen de facturen die Sabam uitschrijft voor het gebruik van de beschermde werken.

13. In graad van hoger beroep vragen appellanten de vernietiging van het bestreden vonnis. Zij verzoeken de vordering van Sabam onontvankelijk minstens ongegrond te verklaren. Zij vragen tevens te zeggen voor recht dat de vergoedingen die TV Vlaanderen betaalde in uitvoering van het eerste vonnis niet verschuldigd zijn en Sabam te veroordelen tot de terugbetaling van de integrale vergoedingen, te verhogen met de wettelijke en gerechtelijke interesten vanaf de dag van betaling door TV Vlaanderen.

In ondergeschikte orde verzoeken appellanten dat de dwangsom zou worden verminderd tot een redelijk bedrag en beperkt tot een maximumbedrag van 50.000 euro. Zij verzoeken te zeggen voor recht dat als gevolg van de beschikking van 16 juli 2008 van de Europese Commissie in de CISAC-zaak (zaak nr. COMP/C2/38.698 – CISAC),

Sabam niet het recht heeft om in België vergoedingen te vorderen voor het repertoire van de leden van de buitenlandse beheersvennootschappen en dat Sabam slechts kan optreden voor het beheer van de rechten van haar eigen leden. Zij verzoekt ook dat voor recht zou worden gezegd dat de vordering van Sabam in ieder geval beperkt is tot de in België gevestigde omroepen en geen rechten kan laten gelden voor niet in België gevestigde omroepen minstens dat de vordering van Sabam zou worden beperkt tot de omroepen Eén en VTM, en uiterst ondergeschikt tot de omroepen Eén en VTM, France2 en France3.

14. Sabam concludeert tot de afwijzing van het hoger beroep van appellanten.

Op incidenteel beroep verzoekt Sabam vast te stellen dat TV Vlaanderen inzake TélésAT zich akkoord verklaard heeft om een algemeen contract van toelating en vergoeding met Sabam te ondertekenen voor het jaar 2009 onder voorbehoud van de uitkomst van deze beroepsprocedure. TélésAT betreft de activiteit van TV Vlaanderen in Wallonië.

III. Beoordeling

A. Ontvankelijkheid van de vordering

15. In hun conclusies in hoger beroep stelden appellanten dat Sabam niet de vereiste hoedanigheid en het vereiste belang zou hebben in de zin van de artikelen 17 en 18 van het Gerechtelijk Wetboek. Sabam zou immers nalaten aan te tonen wie haar leden zijn zodat appellanten onmogelijk kunnen nagaan of de vermeende mededelingen aan het publiek van beschermde werken wel tot het repertorium behoren waarvan Sabam de rechten beheert.

16. Opdat Sabam hieromtrent bijkomende gegevens zou kunnen verstrekken, heeft het hof een heropening van het debat bevolen in zijn tussenarrest van 7 april 2009.

Uit de door Sabam bijgebrachte stukken blijkt duidelijk dat de televisiezenders die TV Vlaanderen in haar pakket opneemt, ook muziekwerken uitzenden waarvan de rechten door Sabam worden beheerd. Dit wordt door TV Vlaanderen niet langer ontkend in haar conclusies in hoger beroep na heropening van het debat (o.m. p. 7).

De vordering die door Sabam wordt ingesteld op grond van artikel 87 § 1 van de Auteurswet is dan ook ontvankelijk.

B. Gegrondheid van de vordering

17. Sabam steunt haar vordering op artikel 1, § 1 Auteurswet dat dient gelezen en toegepast te worden in het licht van artikel 11bis, 1, 1° en 2° van de Conventie van Bern.

Artikel 1, § 1, vierde lid Auteurswet bepaalt:

"Alleen de auteur van een werk van letterkunde of kunst heeft het recht om het werk volgens ongeacht welk procédé, met inbegrip van de beschikbaarstelling voor het publiek op zodanige wijze dat deze voor leden van het publiek op een door hen individueel gekozen plaats en tijd toegankelijk zijn, aan het publiek mede te delen."

Artikel 11bis, 1, 1° en 2° van de Conventie van Bern bepaalt:

"Auteurs van werken van letterkunde en kunst genieten het uitsluitend recht toestemming te verlenen tot:

1° De radio-uitzending van hun werken of de openbare mededelingen van deze werken door ieder ander middel dienend tot het draadloos verspreiden van tekens, geluiden of beelden;

2° Elke openbare mededeling, hetzij met of zonder draad, van het door de radio uitgezonden werk, wanneer deze mededeling door een andere organisatie dan de oorspronkelijke geschiedt."

Volgens Sabam doen de omroeporganisaties een primaire uitzending waarvoor het auteursrecht door de omroeporganisaties verschuldigd is. Als derde organisatie onafhankelijk van de omroeporganisaties, doet TV Vlaanderen een simultane heruitzending van de primaire uitzending, wat een aparte mededeling aan het publiek is. Voor deze heruitzending is TV Vlaanderen volgens Sabam dan ook auteursrechten verschuldigd.

18. TV Vlaanderen is het hiermee niet eens.

De toepassing van artikel 11bis, 1, 2° van de Conventie van Bern gaat uit van twee mededelingen aan het publiek, wat Sabam zelf omschrijft als de 'primaire' en de 'secundaire' mededeling.

TV Vlaanderen stelt echter dat er slechts één mededeling aan het publiek wordt gedaan, met name deze als bedoeld in artikel 48-50 van de Auteurswet.

De artikelen 48, 49 en 50 van de Auteurswet bepalen:

"Artikel 48. Overeenkomstig de voorafgaande hoofdstukken en rekening houdend met de hierna volgende bepalingen geldt de bescherming van het auteursrecht en van de naburige rechten tevens voor de satellietomroep.

Artikel 49. De mededeling aan het publiek per satelliet vindt slechts plaats in de Lid-Staat van de Europese Unie waar de programmadragende signalen onder controle en verantwoordelijkheid van de omroeporganisatie worden ingevoerd in een ononderbroken mededelingenketen die naar de satelliet en terug naar de aarde loopt. (...)

Artikel 50. Voor de artikelen 48 en 49 wordt onder mededeling aan het publiek per satelliet de handeling verstaan waarbij de programmadragende signalen voor ontvangst door het publiek onder controle en verantwoordelijkheid van de omroeporganisatie worden ingevoerd in een ononderbroken mededelingenketen die naar de satelliet en terug naar de aarde loopt. Indien de programmadragende signalen in gecodeerde vorm worden uitgezonden, is er sprake van mededeling aan het publiek per satelliet wanneer de middelen voor het decoderen van de uitzending door of met de toestemming van de omroeporganisatie ter beschikking van het publiek worden gesteld."

TV Vlaanderen betoogt dat het in de drie hierboven beschreven situaties gaat om een mededeling aan het publiek per satelliet zoals bedoeld in de artikelen 48 tot en met 50 Auteurswet. Volgens TV Vlaanderen zijn alle voorwaarden vervuld om te kunnen spreken van een mededeling aan het publiek per satelliet:

- De handeling betreft programmadragende signalen voor ontvangst door het publiek;
- De signalen worden ingevoerd in een ononderbroken mededelingenketen die naar de satelliet en terug naar de aarde loopt;

- De invoering gebeurt onder controle en verantwoordelijkheid van de omroeporganisatie;
- De middelen van het decoderen van de uitzending worden met toestemming van de omroeporganisatie ter beschikking van het publiek gesteld.

Voor deze mededeling aan het publiek per satelliet vindt er slechts één auteursrechtelijke relevante handeling plaats, met name in het land waar de signalen onder controle en verantwoordelijkheid van de omroeporganisatie in de mededelingenketen worden ingebracht. Er is slechts één toestemming nodig en deze moet worden gevraagd door de omroeporganisatie onder wiens controle en verantwoordelijkheid de signalen worden ingebracht in de mededelingenketen. De handelingen die TV Vlaanderen hetzij zelf, hetzij door toedoen van Canal Digitaal stelt, kunnen volgens haar geenszins als een onderbreking van de mededelingenketen worden beschouwd.

TV Vlaanderen legt brieven voor van een aantal omroeporganisaties waarin laatstgenoemden deze zienswijze bevestigen en verklaren dat zij de nodige rechten hebben betaald in het land van oorsprong (stukken C.15 a tot en met f van het bundel van appellanten).

TV Vlaanderen brengt ook de opinies bij van professor D.J.G. Visser (universiteit Leiden) en professor F. Brison (VUB en KUBrussel) die haar stelling onderschrijven (stukken 12 en 14).

19. Hierop antwoordt Sabam van haar kant dat de definitie van mededeling aan het publiek per satelliet van artikel 50 Auteurswet enkel geldt voor de toepassing van de regel van internationaal privaatrecht waarin artikel 49 Auteurswet voorziet en niet geldt als een algemene regel van wat onder mededeling aan het publiek per satelliet moet worden

verstaan.

Voorts betoogt Sabam dat een handeling als aan de orde in dit geding, geen mededeling aan het publiek per satelliet is in de zin van artikel 50 Auteurswet. De vereiste controle en verantwoordelijkheid van de omroeporganisatie ontbreekt, zowel op het niveau van de invoering van de signalen als op het niveau van de terbeschikkingstelling van de middelen van decodering. Daarnaast zou er geen sprake zijn van een ononderbroken keten van mededelingen. De in de artikelen 48-50 van de Belgische Auteurswet bedoelde mededeling aan het publiek per satelliet zou enkel die van satelliet'omroep' en niet die van satelliet'distributie' betreffen. Sabam verwijst hierbij naar de bijdrage van professor B. Hugenholtz in Concise European Copyright Law (Kluwer Law International 2006- p. 271).

20. Het hof overweegt dat de artikelen 48-50 van de Belgische Auteurswet uitvoering geven aan Richtlijn 93/83 van de Raad van 27 september 1993 tot coördinatie van bepaalde voorschriften betreffende het auteursrecht en naburige rechten op het gebied van satellietomroep en de doorgifte via de kabel.

Artikel 2 van deze Richtlijn 93/83 bepaalt:

"Uitzendingsrecht. Overeenkomstig de bepalingen van dit hoofdstuk kennen de Lidstaten auteurs een uitsluitend recht toe de mededeling aan het publiek per satelliet van auteursrechtelijk beschermde werken toe te staan.

Artikel 1, 2, a) tot en met c) van deze Richtlijn bepaalt:

"a) In deze richtlijn wordt verstaan onder "mededeling aan het publiek per satelliet": een handeling waarbij de programmadragende signalen voor ontvangst door het publiek onder controle en verantwoordelijkheid van de omroeporganisatie worden ingevoerd in een ononderbroken mededelingenketen die naar de satelliet en terug naar de aarde loopt.

b) De mededeling aan het publiek per satelliet vindt slechts plaats in de Lid-Staat van de Europese Unie waar de programmadragende signalen onder controle en verantwoordelijkheid van de omroeporganisatie worden ingevoerd in een ononderbroken mededelingenketen die naar de satelliet en terug naar de aarde loopt.

c) Indien de programmadragende signalen in gecodeerde vorm worden uitgezonden, is er sprake van mededeling aan het publiek per satelliet wanneer de middelen voor het decoderen van de uitzending door of met de toestemming van de omroeporganisatie ter beschikking van het publiek worden gesteld."

Volgens overweging 14 bij deze Richtlijn 93/83 moet het gebrek aan rechtszekerheid met betrekking tot de te verkrijgen rechten, waardoor de grensoverschrijdende uitzending van programma's per satelliet wordt belemmerd, worden weggenomen door het begrip mededeling aan het publiek per satelliet op communautair niveau te definiëren en in die definitie tegelijkertijd te specificeren waar de mededelingshandeling plaatsvindt en dat een dergelijke definitie nodig is om te voorkomen dat op één uitzendingshandeling op cumulatieve wijze het recht van verschillende landen wordt toegepast.

Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat uit deze overweging volgt dat artikel 1, lid 2, sub a van deze Richtlijn tot doel heeft een einde te maken aan de rechtsonzekerheid met betrekking tot de te verkrijgen rechten

waardoor de grensoverschrijdende uitzending van programma's per satelliet wordt belemmerd, door het begrip mededeling aan het publiek per satelliet op communautair niveau te definiëren en in die definitie tegelijkertijd te specificeren waar de mededelingshandeling plaatsvindt. Die definitie is noodzakelijk om te voorkomen dat op één uitzendingshandeling op cumulatieve wijze het recht van de verschillende landen wordt toegepast (Hof van Justitie, 3 februari 2000, zaak C-293/98, Jur. 2000, 1629, r.o. 20 en 21, inzake Egeda/Hoasa).

Het hof meent hieruit af te leiden dat de communautaire wetgever de bedoeling had om de mededeling aan het publiek per satelliet te willen definiëren zodat er op communautair niveau rechtszekerheid zou ontstaan.

Aangezien de uitlegging van het begrip "mededeling aan het publiek via satelliet" zoals bedoeld in Richtlijn 93/83 nodig is voor de oplossing van onderhavig geding, besluit het hof een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap in toepassing van artikel 234 van het EG-Verdrag.

OM DEZE REDENEN :

HET HOF, recht doende na tegenspraak,

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken;

Ontvangt het hoger beroep van appellanten,

Alvorens recht te doen ten gronde,

Besluit de volgende prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie:

1. Verzet Richtlijn 93/83 zich ertegen dat aan de aanbieder van digitale satelliettelevisie wordt opgelegd toestemming te bekomen van de rechthebbenden, in het geval van een handeling waarbij een omroeporganisatie haar programmadragende signalen hetzij via een vaste verbinding, hetzij via een gecodeerd satelliet signaal aanlevert aan een van de omroeporganisatie onafhankelijke aanbieder van digitale satelliettelevisie die deze signalen door een met haar verbonden vennootschap laat coderen en opstralen naar een satelliet waarna deze signalen, met toestemming van de omroeporganisatie, als onderdeel van een pakket televisiezenders en derhalve gebundeld worden neergestraald naar de abonnees van de satelliettelevisie-aanbieder die de programma's simultaan en ongewijzigd kunnen bekijken door middel van een door de satelliettelevisie-aanbieder ter beschikking gestelde decodeerkaart of smartcard?

2. Verzet Richtlijn 93/83 zich ertegen dat aan de aanbieder van digitale satelliettelevisie wordt opgelegd toestemming te bekomen van de rechthebbenden, in geval van een handeling waarbij een omroeporganisatie haar programmadragende signalen conform de instructies van een van de omroeporganisatie onafhankelijke aanbieder van digitale satelliettelevisie aanlevert op een satelliet waarna deze signalen, met toestemming van de omroeporganisatie, als onderdeel van een pakket televisiezenders en derhalve gebundeld worden neergestraald naar de abonnees van de satelliettelevisie-aanbieder die de programma's simultaan en ongewijzigd kunnen bekijken door middel van een door de satelliettelevisie-aanbieder ter beschikking gestelde decodeerkaart of smartcard?

Schort de behandeling van de zaak op en zendt de zaak naar de rol in afwachting van het antwoord op deze prejudiciële vragen,

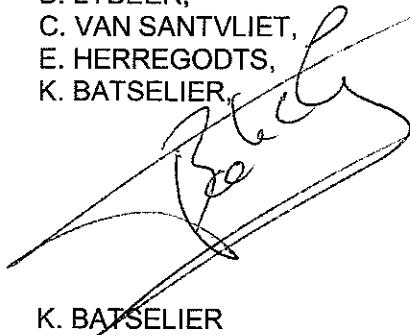
Behoudt de uitspraak over de kosten voor.

Aldus gevonnist en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de burgerlijke **achtste kamer** van het hof van beroep te Brussel, op **27.10.2009**

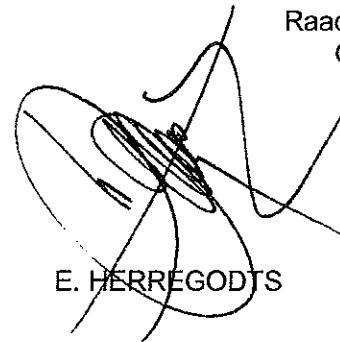
waar aanwezig waren en zitting hielden :

B. LYBEER,
C. VAN SANTVLIET,
E. HERREGODTS,
K. BATSELIER,

Raadsheer dd. Voorzitter,
Raadsheer,
Raadsheer,
Griffier.

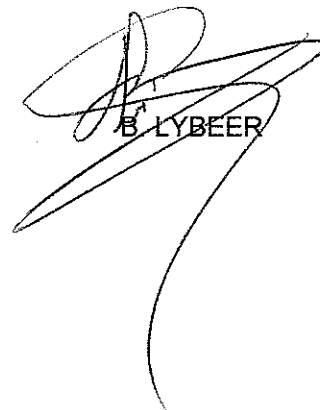
K. BATSELIER

E. HERREGODTS

C. VAN SANTVLIET

B. LYBEER